

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าบริการและการจัดเก็บค่าบริการสำหรับระบบบำบัดน้ำเสียรวม
หรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ที่ วว ๐๘๐๕/๙๔๓ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการตีความบทบัญญัติมาตรา

๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

๑. มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า “ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งจัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ พิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว”

๒. จากบทบัญญัติมาตรา ๘๘ ดังกล่าว มีข้อพิจารณาว่ากรณีที่กฎหมายใช้ถ้อยคำว่า “โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้” จะมีความหมายว่า คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จะพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษ หรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมได้เฉพาะกรณีที่มีการก่อสร้างระบบรวมดังกล่าว ต้องมีเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมสมทบด้วยเท่านั้น ซึ่งหากพิจารณาตีความตามตัวอักษรแล้วน่าจะเป็นเช่นที่กล่าวมา

๓. หากการตีความมาตรา ๘๘ เป็นไปตาม ๒. อาจก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินงาน คือ

๓.๑ โครงการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่ได้ก่อสร้างหรือดำเนินการแล้วในปัจจุบัน หรือที่กำลังจะมีขึ้นในอนาคต ล้วนมีที่มาของแหล่งเงินทุนหลากหลายโดยมิใช่ทุกโครงการจะนำเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมไปลงทุน หากตีความดังกล่าวก็จะทำให้หลายโครงการที่มิได้ใช้เงินจากกองทุนไม่อาจเก็บค่าบริการได้ตามมาตรา ๘๘

๓.๒ ค่าบริการที่เรียกเก็บตามมาตรา ๘๘ นี้ จะเป็นการสะท้อนถึงความสัมพันธ์ของต้นทุนที่ใช้ในการก่อสร้างและจะดำเนินการระบบ ตลอดจนการให้บริการแก่

ประชาชน หากโครงการดังกล่าวก่อสร้างและดำเนินการแล้วไม่สามารถเก็บค่าบริการได้ จะทำให้โครงการดังกล่าวไม่อาจดำเนินการได้ด้วยเงินทุนหมุนเวียนของโครงการเอง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดผลได้สองประการ คือ ท้องถิ่นไม่มีเงินในการเดินระบบ ต้องหยุดเดินระบบ ทำให้โครงการที่ลงทุนก่อสร้างไปแล้วไม่ก่อประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อม หรือรัฐต้องใช้งบประมาณแผ่นดินทั้งหมดมาสนับสนุนโครงการและให้บริการแก่ประชาชนเป็นสาธารณูปโภคโดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งจะกลายเป็นภาระทางการเงินที่หนักแก่รัฐ

๓.๓ หากจะต้องให้กองทุนสิ่งแวดล้อมร่วมลงทุนในโครงการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียทั้งหมด เพื่อให้สามารถเก็บค่าบริการได้ตามมาตรา ๘๘ กองทุนอาจประสบปัญหาเรื่องเงินได้ เพราะอาจจะมีเงินไม่เพียงพอต่อการลงทุนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งโดยลักษณะการให้บริการบำบัดน้ำเสียและกำจัดของเสียเป็นสาธารณูปโภคอย่างหนึ่ง การแสวงหากำไรให้มากหรือทำกำไรในระยะสั้นมิอาจทำได้ เพราะจะเป็นภาระตกหนักแก่ประชาชน การลงทุนในโครงการลักษณะนี้ของกองทุนจะได้รับเงินตอบแทนหมุนเวียนกลับเข้ากองทุนซ้ำมาก กองทุนจะประสบปัญหาได้มาก

ดังนั้น สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมจึงขอหารือปัญหา ดังต่อไปนี้

๑. ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งก่อสร้างและดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินอย่างเดียว หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นอย่างเดียวหรือใช้เงินงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ใช้เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อม สามารถจัดเก็บค่าบริการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่

๒. ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ก่อสร้างและดำเนินการโดยเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมอย่างเดียว สามารถจัดเก็บค่าบริการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาเรื่องหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนเมืองพัทยา ผู้แทนเทศบาลนครหาดใหญ่ และผู้แทนเทศบาลเมืองภูเก็ต แล้ว เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากแหล่งที่มาของเงินที่ใช้ในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการตามมาตรา ๓๙^๑ มาตรา ๖๑^๒ มาตรา ๖๒^๓ หรือมาตรา

^๑ มาตรา ๓๙ แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรก จะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา ๓๘ (๒) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมและระบบกำจัดของเสียรวม อาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน

๗๗^๔ ประกอบกับมาตรา ๘๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว เห็นได้ว่าแหล่งที่มาของเงินที่ใช้ในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือ

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีแบบแปลน รายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดซึ่งจะต้องมีคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

๒ มาตรา ๖๑ แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๖๐ จะต้องเสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนสำหรับก่อสร้างหรือดำเนินการ เพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่จำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษนั้นด้วย

๓ มาตรา ๖๒ ในกรณีที่เป็นจะต้องจัดหาที่ดินสำหรับใช้เป็นที่ดินตั้งระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมสำหรับเขตควบคุมมลพิษใด แต่ไม่สามารถจัดหาที่ดินของรัฐได้ ให้ดำเนินการจัดหาที่ดินของเอกชนเพื่อพิจารณาคัดเลือกเป็นที่ตั้ง ในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายให้เสนอประมาณการและคำขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด

ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้กำหนดที่ดินที่เหมาะสมเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีให้ดำเนินการเวนคืนต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

๔ มาตรา ๗๗ ให้ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ มีหน้าที่ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมที่ส่วนราชการนั้นหรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดให้มีขึ้น ในกรณีเช่นว่านี้ ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นจะจ้างผู้ที่ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียตามพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ดำเนินงานและควบคุมการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจัดส่ง เก็บรวบรวมและขนส่งน้ำเสียหรือของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษมาสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ รวมทั้งข้อกำหนด ข้อห้าม ข้อจำกัดและเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับการปล่อยทิ้งและการระบายน้ำหรือของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอื่นตามมาตรา ๗๒ ลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการให้กำหนดในกฎกระทรวง

๕ มาตรา ๘๘ ในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ใดซึ่งได้จัดให้มีการก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการโดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุนซึ่งจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการที่จะประกาศใช้ในแต่ละเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมดังกล่าว

การกำหนดอัตราค่าบริการตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ระบบการจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นอาจมีเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมรวมอยู่ด้วยก็ได้ เช่น ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน หรือใช้เงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นและเงินกองทุน เป็นต้น และตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรา ๘๘ นั้น กำหนดขึ้นก็เพื่อให้กองทุนสิ่งแวดล้อมมีรายได้กลับคืนจากการดำเนินการและทำให้เกิดเงินทุนหมุนเวียนในการนำไปใช้จ่ายในโครงการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อไป ดังนั้น ในกรณีที่มีการนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไปใช้ก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการ กฎหมายจึงกำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสามารถเข้าไปควบคุมการดำเนินการและกำหนดอัตราค่าบริการในเขตควบคุมมลพิษหรือเขตท้องที่ซึ่งได้ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการที่ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมในการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบดังกล่าวได้ ดังจะเห็นได้จากมาตรา ๙๓^๖ วรรคสอง ที่กำหนดให้มีการหักค่าบริการตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดส่งเข้ากองทุนเพื่อชดเชยส่วนที่กองทุนส่งมาสมทบนั่นเอง

สำหรับข้อหาหรือของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมสามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งก่อสร้างและดำเนินการโดยใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเดียว หรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นอย่างเดียว หรือใช้เงินงบประมาณแผ่นดินและรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ใช้เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อม สามารถจัดเก็บค่าบริการตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการซึ่งการก่อสร้างและดำเนินการไม่มีการใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมรวมอยู่ด้วย จึงไม่จำเป็นต้องเรียกเก็บค่าบริการโดยใช้อัตราค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เพราะระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมนั้น ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการไปโดยลำพังโดยมิได้ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงเข้าไปควบคุมการดำเนินการและกำหนดอัตราค่าบริการไม่ได้ แต่ส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นผู้ให้บริการนั้นจะเรียกเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียหรือการจัดของเสียจากผู้ใช้บริการได้หรือไม่ อย่างไร นั้น ย่อมเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหรือ

^๖ มาตรา ๙๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการ มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าบริการ ค่าปรับและเรียกrogateค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของทางราชการที่ราชการส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการนั้นจัดให้มีขึ้น

ค่าบริการและค่าปรับที่จัดเก็บได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นงบประมาณแผ่นดิน โดยให้นำมาหักส่งเข้ากองทุนตามอัตราส่วนที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด สำหรับส่วนที่เหลือให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการจัดของเสียรวมของราชการส่วนท้องถิ่นหรือของส่วนราชการที่ได้จัดเก็บค่าบริการและค่าปรับนั้น

ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ที่จะต้องพิจารณาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรา ๑๗ (๑๐) และ (๑๑) ^๗ ประกอบกับมาตรา ๒๔ (๑๒) ^๘ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบำบัดน้ำเสียรวมและระบบกำจัดของเสียรวมเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยมีอำนาจจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมได้ เป็นต้น

ประเด็นที่สอง ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ก่อสร้างและดำเนินการโดยเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมอย่างเดียว สามารถจัดเก็บค่าบริการตามตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้หรือไม่ เห็นว่าเจตนารมณ์ของมาตรา ๘๘ ที่กำหนดให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ มีอำนาจกำหนดค่าบริการของระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการได้นั้น เป็นเพราะมีการนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไปร่วมใช้จ่ายในการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบนั้นด้วยเป็นสำคัญ สำหรับความในต้วบทที่ว่า “โดยเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และเงินกองทุน” จึงมิได้หมายความว่าต้องมีเงินสองประเภท คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจึงจะเข้ามามีอำนาจกำหนดอัตราค่าบริการได้ แต่เป็นการบัญญัติกฎหมายไปในเชิงอธิบายความเพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์มากกว่า เมื่อกรณีมีการนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมไปใช้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการ ก็ทำให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดอัตราค่าบริการได้แล้ว ย่อมทำให้เข้าใจได้ว่าในกรณีมีการนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมอย่างเดียวไปใช้ในการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการโดยลำพังย่อมทำให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเข้ามามีอำนาจกำหนดอัตราค่าบริการได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงเห็นว่า ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการที่ก่อสร้างและดำเนินการโดยเงินกองทุน

^๗ มาตรา ๑๗ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

๑๗๑

๑๗๑

(๑๐) การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม

(๑๑) การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

๑๗๑

๑๗๑

^๘ มาตรา ๒๔ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดอาจมีรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ ดังต่อไปนี้

๑๗๑

๑๗๑

(๑๒) ค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เรียกเก็บจากผู้ใช้หรือได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะที่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจัดให้มีขึ้น

๑๗๑

๑๗๑

สิ่งแวดล้อมอย่างเดียวย่อมสามารถจัดเก็บค่าบริการที่กำหนดตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๔๔